

Pozdrav naposledy

František Nedvěď

- Ami** **E7** **Ami**
1. Loučil se se svými druhy muž, lovit bude za horami,
E7 **Ami**
ve sněhu se ztratí jeho nůž, koule z pušky mezi krami.
Dmi **Ami** **E7**
Fičí vítr, letí po stráni, čechrá jeho vlasy na skrání,
Ami **E7** **Dmi**
s kamarády divně rozmlouval, že už je nespatri víc.
- A** **E7** **A**
Ref: Pozdrav naposledy, než do vlasti vrátím se zpět,
E7 **A**
tu, jenž míval jsem rád, ten růžový vonný květ.
D **A**
Dávno vlci moje kosti hlodat budou, krev má stydne mi v led,
E7 **A**
pak si vzpomenete, už chladný bude můj ret.
2. Bičem práskl, šátkem zamával, saně po sněhu jen sviští,
v osadě ho každý varoval, aby jel až měsíc příští.
Nedbal rady, po svém jednal, jen z osady se vydal za lovem
a do temné noci polární, bylo slyšet volání.
- A** **E7** **A**
Ref: Pozdrav naposledy, než do vlasti vrátím se zpět,
E7 **A**
tu, jenž míval jsem rád, ten růžový vonný květ.
D **A**
Dávno vlci moje kosti hlodat budou, krev má stydne mi v led,
E7 **A**
pak si vzpomenete, už chladný bude můj ret.
3. Rok uplynul, po lovcí ni zvěst, marně pátrali jsme po něm,
až tu jednou Eskymáka pěst, svírala list sžehlý ohněm.
Kdo tam přišel, tomu vyprávěl, zmrzlý ve sněhu, že ležel,
bohužel, naposledy kamarádům psal, odkazy svých dávných cest.
- A** **E7** **A**
Ref: Pozdrav naposledy, než do vlasti vrátím se zpět,
E7 **A**
tu, jenž míval jsem rád, ten růžový vonný květ.
D **A**
Dávno vlci moje kosti hlodat budou, krev má stydne mi v led,
E7 **A**
pak si vzpomenete, už chladný bude můj ret.